

Lumina Sătmărilor

Foaie săptămânală pen

On. Red. «Transilvania»

Schimb

Loco (str. Șaguna 6)

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an Lei 40—
Pe o jumătate de an „ 20—
Pe un pătrar de an „ 10—

== Un număr 1 Leu. ==

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:

Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Redactor responsabil: Preotul Iosif Trifa.

ANUNȚURI

se primesc la administrația din strada Mitropoliei 45.

PREȚUL ANUNȚELOR:

Un șir petit 3 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Toamna

se culeg roadele. Pomii, grădinile, holdele, viile acum își dau în mâinile noastre rodirile și belșugul lor.

Iubite cetitorule dela țară! O vorbă am cu tine acum când îți strângi acasă rodul ostenelelor tale. Iată mă apropiu sufletește de tine și te întreb: Gânditu-te-ai tu cândva acum toamna că și tu trebuie să fi o toamnă dătătoare de roduri?

Isus a spus odată următoarea pildă: «Un om sădise un smochin, în via sa și a venit căutând rod în el și nu a aflat. Atunci a zis vierului: Iată trei ani de când viu căutând rod în acest smochin și nu aflu. Taie-l pentru că face și pământul neroditor» (Luca 13, 6, 7). In chipul smochinului din evanghelie, în chipul pomului, care este sădit să facă poame, suntem și noi, iubite cetitorule. Și pomul vieții noastre trebuie să facă roade de fapte bune căci altcum «să taie și în foc se aruncă» (Matei 3, 10). Noi trebuie să lucrăm și pământul inimii noastre și să îngrijim și pomul vieții noastre pentru că și ele să poată rodi. Creștine! «face pământul inimii tale spini și pământă» (Evrei 6, 7) sau roduri de fapte bune? Ești tu «pomul răsădit lângă izvoarele apelor, carele rodul său își dă la vremea sa» (psalm 1, 3) sau ești smochinul cel neroditor din evanghelie care sorbi înzadar lumina și ploaia darului ceresc?

Să ascultăm cu luare aminte căci acum toamna și pomii și via și grădina vorbesc cu noi. «Omule — zic ele — iată noi îți dăm ție rodirile noastre, dar tu oare dai Făcătorului tău roduri de fapte bune?»

Pilda evangheliei ne spune că sădătorul smochinului la 3 ani s'a mânia pe smochinul ce nu-i arăta roade. Mântuitorul ne așteaptă pe noi 30—40—60 de ani, ne așteaptă o viață întreagă pentru ca fapte bune să rodim. Ai tu în pomul vieții tale roade de fapte bune sau te amăgești mereu cu înșelăciunea satanii: «mai am vreme.»? «Iată săcurea stă la rădăcina pomilor» zice evanghelia (Matei 3, 10): Ce ști! Poate că săcurea morții te pândește pe tine sau pe mine, pomul meu sau al tău. Să facem dar roduri vrednice de pocăință pentru că iarna vieții să ne afle pomul vieții noastre încărcat cu roadele faptelor bune!

Scrisoarea pastorală

care se va ceti cu prilejul încoronării în toate bisericile noastre ortodoxe.

Din prilejul încoronării, Sfântul Sinod al bisericii noastre ortodoxe a dat următoarea preafrumoasă scrisoare pastorală:

Noi:

Membrii Sf. sinod al sf. biserici ortodoxe române și ai voștri păstori sufletești: — Vouă, tuturor Românilor dreptcredincioși din România întregită vă dorim dela Dumnezeu pace și sănătate; vă dorim cuget credincios și cinste în casele voastre; și ne rugăm Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, ca binecuvântările Noastre să se pogoare peste voi, ca roua cerului! (I Moise 27, 29).

Iubiților creștini!

Vă vestim azi bucurie mare, care va fi la tot norodul! Voi știți, că Dumnezeu părinților noștri ne-a scos în cursul vremurilor din mari nevoi și din multe necazuri și ni-a adus, cu a Lui purtare de grijă și cu a Lui neajunsă înțelepciune, la liman de bucurie și la loc coprinzător și înalt.

Privim, în urma noastră, căile priporoase și pline cu jertfele neamului nostru; și inima noastră e neputincioasă să lămurască și să spună acum în vorbe toată româneasca noastră bucurie.

Dumnezeu a fost milostiv cu neamul nostru.

Dumnezeu a voit să mângăie sufletele vovezilor, strămoșilor și părinților noștri; și — pentru multele lor lupte și ostenele — li-a dat lor răsplată și izbândă în mâinile urmașilor, adică în mâinile noastre și în zilele noastre.

Dumnezeu a îndeplinit cu noi un cuvânt scris în Sf. scripturi; și, din cămara îndurărilor Sale, deapururi nesece, a revărsat preste noi untdelemnul proiecției, care zice:

«Și voi face pre ei un singur neam și un singur domn va fi domn peste toți.» (Ezechiel 37, 22).

Ca o rugă puternică de mulțumită, ridicată cerului de tot neamul românesc, se înalță azi, din inima Ardealului, biserica catedrală a încoronării.

Anul acesta, 1922, luna Octomvrie ziua 2 (15), măritul nostru Domnitor, M. S. Regele Ferdinand I, va urca, alături de grațioasa noastră Doamnă M. S. Regina Maria, treptele Catedralei Încoronării și înaintea Sf. altar se vor închina Impăratului Impăraților, zicând cu psalmistul: «Fi-voiu ca un măslin roditor, în casa lui Dumnezeu! Nădăruit-am în mila Dom-

nului în veac și în veacul veacului. Lăudate-voi pe Tine în veac, căci Tu ai făcut aceasta!» (Psalmul 52, 10—11).

Deci, în arătata zi, bucuria neamului românesc va fi deplină și inimile noastre și sfințele noastre biserici cuvine-se să răsună de laudele Celui Prea Înalt: «Acesta este ziua, pe care a făcut-o Domnul! Să ne veselim și să ne bucurăm într'ansa!»

Amăsurat dispunerilor ce le dă mai departe această scrisoare pastorală, ziua încoronării se va prăznuși astfel:

În ajunul încoronării se va face vechernie și priveghere în sf. Biserică. În ziua încoronării se va slugi mai întâi sf. Liturgie. După Liturgie se va face slujbă de mulțumire (Te deum) pentru că ne-a învrednicit Dumnezeu să ajungem această zi istorică.

După slujba de mulțumire se va ceti următoarea rugăciune:

Pentru Rege:

Maiestății Sale Preaînălțatului și Multstăpânitorului nostru Domn Ferdinand I, din mila lui Dumnezeu Rege al României și desrobitor al mănoasei Basarabii, al dulcii Bucovine, al falnicului Ardeal, al mândrului Banat, al fericitei Crișane, al Sătmărilor și al Sălajului, Celui ce a reînviat țara lui Negru Vodă dela Olt și istoricul Maramurăș al lui Dragoș Vodă:

Dă-i Doamne, zile bune și îndelungate, pace, sănătate mântuire și biruință asupra dușmanilor și să trăiască întru mulți și fericți ani.

Pentru Regina:

Maiestății Sale Măritei noastre Doamne și Regine Maria, ajutătoarea celor săraci și în strămtoare, — mângăitoarea celor bolnavi și în suferință, — alinătoarea de dureri a celor răniți pe patul de moarte — ocrotitoarea văduvelor și a celor orfani, — protectoarea artelor, a științelor și a tuturor mișcărilor nobile pentru propășirea obștească;

Celeia ce, în cele mai grele zile ale neamului, a revărsat pretutindenea din comoara sufletului ei, ca dintr'un isvor bogat, încredere și însuflețire;

Dă-i, Doamne, mulțumire și sănătate și o păzește întru mulți și fericți ani.

Slujba va fi astfel rânduită ca rugăciunea de mulțumită să se cetească la oarele 11 când se vor trage clopotele bisericilor din toată țara vestind toate deodată marele nostru praznic.

Incoronarea.

Să tacă acum patimile și certele politice... căci se apropie ziua cea mare, ziua dreptății și răsplătirii jertfelor de veacuri ale neamului nostru. În fața încoronării trebuie să tacă toate patimile și certele politice pentru că încoronarea nu este numai a noastră a celor de astăzi, ci și a celor morți, a neamului nostru întreg, a tuturor jertfelor lui. Incoronarea cuprinde în sine toate nădejdiile și așteptările de veacuri ale neamului nostru și de aceea trebuie să o așteptăm cu haine și cu suflet de mare praznic. E foarte trist că ciorovăiala politicii de partid se amestecă și în acest praznic. Trebuie măcar aici să ne cruțe. Ți se umple sufletul de durere când vezi că unele gazete de partid n'au decât hule și batjocori pentru acest praznic. Oare nu este și aceasta o dovadă grăitoare despre pacostea și orb'a sufletească ce o face politica de partid?

Cari partide politice nu vor lua parte la încoronare? Partidul național și cel țărănesc se țin de hotărârea ce au adus o că nu vor lua parte la încoronare. Sunt însă mulți membri și din aceste partide cari nu se împacă cu această hotărâre. Așa spre pildă *părintele Ioan Moța*, redactorul «Libertății», membru al partidului național, încă îndată dela început și-a spus părerea în gazeta sa că trebuie să mergem cu toții la încoronarea celui dintâi Rege al tuturor Românilor. Pentru părerea sa, conducerea partidului național i-a făcut învinuire că nu se supune hotărârii partidului (vedeți ce înseamnă cătănia politicii de partid: să faci haptag la tot ce spun comandantii de sus). La asta păr. Moța a răspuns foarte bine că el nu înțelege partidul politic așa ca o cătănie aspră care te muștrulește cum vrea și tu să fi cap plecat la toate ce hotărăște el fără să cutezi a grămujda ceva, ci el înțelege partidul așa că își poate avea și el părerile sale și în afacerea încoronării să mergem cu toții la Alba-Iulia.

Pregătirile încoronării merg înainte. Sfințirea catedralei din Alba-Iulia se va face la 8 Octombrie. Mitropolii și episcopii bisericii noastre ortodoxe se vor strânge atunci acolo și vor face slujbele sfințirii. Guvernul a mobilizat și 3 divizii anumite pentru parada praznicului încoronării. Una dintre aceste divizii va primi din acest prilej numele lui Mihai Viteazul.

Cari case domnitoare străine vor lua parte la încoronare? La serbările încoronării s'au invitat toate casele domnitoare din Europa. Până acum și-au trimis înștiințarea că vor veni: unul din cei 2 fii ai regelui Angliei, generalul Franchet d'Esperay din partea Franței, ducele Genova din partea Italiei, regele Alexandru și regina Marioara din Jugoslavia, Principele moștenitor de tren al Greciei, George, cu principesa Elisaveta.

Incurcăturile din Răsărit.

Păpuși în mâinile celor mari și tari... Din mersul incurcăturilor ivite pe urma războiului greco-turc, tot mai mult se adeverește că popoarele cele mai mici sunt păpuși în mâinile celor tari. Și în războiul greco-turc acum iese la iveală că sforile războiului le-au tras Aliații cu împăcherile ce sunt între ei. Încă din vremurile de pace Anglia și Franța se uitau chiorăș una către alta pentru cornul de aur din Constantinopol. Acest corn de aur a făcut și incurcăturile de acum. Nu între Grecia și Turcia s'a dat războiul, ci mai mult între Anglia și Franța și deaceia incurcăturile din Răsărit nu se vor descurca la Constantinopol și Atena, ci la Paris și Londra.

O conferință de pace la Paris. Văzând englezii și francezii că gluma se îngroașe și cearta lor pe urmă ar putea aprinde din nou războiul în Balcani și Europa, s'au strâns la sfat de pace în Paris. Au luat parte Anglia, Franța și Italia. Se spune că ar fi ajuns la înțelegere Anglia

cu Franța și așa se vor împărștia norii îngrămădiți la Răsărit. Din sfatul dela Paris se vede că Francezii ar fi b'ruiți: Constantinopolul se va da Turcilor, ba și Tracia iar strămtorile vor fi libere pentru toți. În felul acesta și Turcilor nu le a fost degeaba războiul.

Cum stau acum armatele Turcilor și ale Aliaților. Turcii au ajuns până la hotarul ce-l păzesc armatele Aliaților. Englezii au trimis vorbă lui Kemal-pașa, conducătorul armatelor turcești, să stea pe loc până va hotări sfatul de pace granița, altcum Anglia se va slobozi în război cu Turcia. Kemal cere răspuns grabnic pentru că — zice el — nu-și poate opri armata biruitoare ca să nu meargă înainte. Anglia și a dus și ea multă armată în Dardanele dar toate semnele arată că nu va ajunge treaba la bătaie.

Se vor sparge norii încurcăturilor grămădiți la Răsărit pentru că nici cei mari nu se mai cutează a se băga în războaie nouă din cari nime n'ar ști unde am mai eși.

Știri din țară.

Politica merge înainte pe calea ei cea plină de ciorovăială și batjocuri. Partidul liberal a făcut împăcare cu partidul poporului acum din prilejul încoronării. Se aude că Octavian Goga și P. Groza, din partidul poporului, vor ajunge iar ministri.

Parlamentul se va deschide la 12 Octombrie, adică cu 3 zile înainte de încoronare. Se va ținea atunci numai o ședință de deschidere și în 13 Octombrie toți deputații vor pleca la Alba-Iulia. La 16 Octombrie se vor continua ședințele parlamentului. Atunci va trece prin ședință și afacerea slujbașilor cu mărirea lefurilor și alte legi.

Minciuni despre o mobilizare de războiu au umblat în țară săptămâna trecută. Ministrul de războiu dă de știre că toate veștile despre mobilizare de războiu sunt scornituri. Minciunile au pornit de acolo că armata mobilizează 3 divizii pentru serbările încoronării. Se vor face cu acest prilej nu numai defilări, ci și manevre și pentru aceasta se strâng sub arme cele 3 divizii.

Hulitorii Reformei Agrare

— spun că țăranul nu va putea face ispravă. Arați plugarilor. —

Intr'o gazetă ungurească dela Cluj cetesc următoarele: «Impărșirea pământului merge înainte cu părazi și ospețe (bagseamă larma lor turbură somnul grofilor!). «Brazdele dreptății» sfârtică și dărăbesc tot mai mult moșiile cele mari din pământul Ardealului (1). Mulți ne întrebă ce-i de făcut în fața acestor stări. Noi (adecă cei dela gazetă) le răspundem tuturor așa: în fața legii n'aveți ce face! trebuie să vă supuneți cu toate că statul face o mase nesocotită de care se va căi mai târziu (auzi aici!) pentru că țărani nu vor putea lucra pământul ca grozii (măi! măi! da oare nu tot țăranul nostru lucra și atunci moșia grofului?). Spre norocul ei, Ungaria a scăpat de această nefericire a împărșirii de pământ. (Ascuți-ți-vă urechile toți cei cari mai șoptiți încă prostia că era mai bine sub Unguri!) Noi acum în fața legii n'avem ce face, dar după împărșire este pentru noi o altă cale de mântuire. Mulți din cei cari vor căpăta pământ se vor afla casă-l vândă și atunci va trebui ca să cumpărăm și să strângem iar la un loc pământul ce se atomizează adecă se fărâmățează astăzi! (Auziți Românii!)».

Așa bârlesc străinii și durere: se află și unii dintre Români (cei cari și au pierdut moșiile) cari împreună hulă grăesc cu streinii, șoptind că țărani nu vor putea

scoate atâta pâne dn pământ câtă ei au scos (cu brațele voastre). Răspunsul vostru, iubitor plugari, la aceste bârfele numai unul poate fi: Arați și lucrați pământul ce vi se împarte, pentru că toți hulitorii să se rușineze. La hulele ce ies din peana boerilor de ieri voi să răspundeți cu plugul. Arați pământurile și unde n'aveți unelte destul de bune întovărășiți-vă mai mulți laolaltă și vă cumpărați unelte nouă cu cari să puteți lucra mai iute și mai bine pământul. Să nu uitați că împărșirea pământului vă pune în fața unui ecsamen și noi vă dorim să-l puteți trece cu bine ca să arătați tuturor că sunteți vrednici de pământul ce vi să dă, așa precum și la fronturi ați fost vrednici să l apărați și să-l sămănați cu truda și sângele jertfelor voastre.

T. Povață.

127 abonamente

dintr'un sat pentru «Lumina Satelor».

— Ce poate face un preot vrednic. —

Ieri ne-a sosit dela părintele *Aurel Nistor* din *Arpătac* (jud. Treiscaune) o scrisoare împreună cu o listă ce cuprinde 127 de abonamente pentru «Lumina Satelor». Iată ce ne scrie părintele Nistor în acea scrisoare:

«Cu mare bucurie sufletească vă aduc la cunoștință că poporul nostru dreptcredincios tot mai mult începe să prețuiască munca ce se face pentru luminarea și înaintarea lui. Așa o muncă face și «Lumina Satelor» pe care *am cetit-o poporului în fiecare Duminecă* după terminarea sfintei slujbe. Și poporul meu s'au împretinit atât de mult cu această gazetă încât oamenii au stăruit ei pe lângă mine să-i abonez pe toți la gazetă ca astfel să o poată ceti toți și cei de pe acasă nu numai cei ce se întâmplau a fi la biserică. Dând ascultare voinții lor vă trimit lista ce cuprinde 127 de abonamente».

Ținem să amintim că în mijlocul satului păstorit de părintele Nistor se află încă din vreme de pace *o să culturală și cooperativă*, adică lumină și ajutor pentru cei păstoriți. O faptă de laudă din Arpătac se poate ceti chiar și în numărul acesta din gazetă. Statistica ne arată că Arpătacul are numai 796 de suflete pe cari le păstorește părintele Nistor.

Iată dar ce poate face păstorul cel bun în mijlocul turmei sale!

Laudă lui și pildă altoral!

Învățături din pildele lui Solomon.

«Inceputul înțelepciunii este frica Domnului. Domnul dă înțelepciune și dela fața lui iese cunoștința și știința. — Mila și credința să nu-ți lipsească. — Leagă-le în jurul gâtului tău și le scrie pe lespezile inimii tale. — Din toată inima încrede-te în Dumnezeu și nu te sprijini pe priceperea ta. — Răspunsul cucernic întoarce mânia și cuvântul aspru aprinde mânia. — Cel ce-și stăpânește mânia mai viteaz este decât celce ia o cetate tare. — Celce miluește pe sărac, dă împrumut lui Dumnezeu și după darea lui se va răsplăti. — Nu vă îmbătați cu vin că de vei da ochii tăi și gura spre păhare, la urmă te vei tăvăli ca cel mușcat de șarpe. — Unde lemne nu mai sunt, focul se stânge și unde ațățător nu mai este sfada se potolește. — Omul cel îndelung răbdător împacă vrăjibile, iar cel necredincios mai vartos le aprinde».

Culese de *George Cupcea*,
econom în Breb.

PENTRU SUFLET.

Evanghelia de Duminecă: „Cela ce vrea să vie după mine“...

«Zi s'au Domnul cela ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine, și să și ia Crucea sa, și să-mi urmeze mie. Că cine va vrea să-și mântuiască sufletul său, pierde-l va pe el; iar cine-și va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pe el. Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată, și și va pierde sufletul său? Sau ce va da omul schimb pentru sufletul său? Că cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, întru acest neam preacurvar și păcătos, și Fiul Omului se va rușina de el, când va veni întru slava Tatălui său cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: amin grăiesc vouă, că sunt unii din cei ce stau aici, cari nu vor gusta moarte până când vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind întru putere.»
(Marcu 8, 34—32, 91).

Iată cât de frumoasă este evanghelia de Duminecă. Ea ne învață cum trebuie să mergem după Hristos. Ea ne arată calea ce duce pe urmele lui Hristos. Ea cuprinde tot ce trebuie să facem pentru mântuirea sufletului nostru. Să luăm pe rând învățăturile din ea:

— „Cela ce voiește să vină după mine, să se lepede de sine“... zice evanghelia. Asta înseamnă că dacă vrei să pleci după Hristos trebuie să faci o anumită schimbare în tine însuși, înlăuntrul tău. Să pleci după Hristos înseamnă că te hotărăști să intri

în slujba Lui, că te hotărăști să ascuți de voia Lui așa precum și în lumea aceasta trebuie să ascuți de stăpânul în slujba căruia te pregătești să intri. Dar ca să poți asculta de voia lui Hristos, trebuie să te lapezi de voia ta, de voile tale. De ce? De aceea pentru că voia noastră de cele mai multe ori este voia satanilor. Decăteori patimile și păcatele s'au încuibat în traiul și sufletul nostru, ele ne stăpânesc și ele poruncesc în casa sufletului nostru. «Ori-cine păcătuiește este rob al păcatului și dela Diavolului» zice Scriptura. Lăpădarea de sine tocmai aceasta o cere: să biruim «voile trupului și ale gândurilor» (Efeseni 2, 3) pentru ca să-l facem pe Hristos Stăpân, Poruncitor și Impărat în casa sufletului nostru.

Cetitorule! Cercetează-te! Cine lăcuiește și poruncește în casa sufletului tău: Isus cu voia Lui sau Satan cu relele lui: mânia, trufia, zgârcenia, desfrânarea, pizma...? Vrei să pleci după Hristos? Iată cel dintâi lucru ce trebuie să-l faci: «împotrives-te diavolului ca să fugă dela tine», din casa inimii tale! (Iacob 4, 7).

Dar lucrul acesta nu e ușor. El cere luptă, stăruință, priveghere. De aceea zice mai departe evanghelia că tot cela ce vrea să meargă după Hristos trebuie:

— „Să-și ia crucea sa“, adică să porți luptă cu păcatele, cu patimile, cu scăderile tale și cu tot ce ț-ar eși în calea ta de mergere înainte după Hristos pentru că «nouă ni s'a dat darul nu numai să credem întrânsul, ci să și suferim pentru dânsul» (Filipeni 1, 29). Tu, creștine, ce suferi pentru Hristos și mântuirea sufletului tău? Privește icoana de mai sus! Pentru tine sue Hristos Golgota. Pentru păcatele tale și a mele și ale noastre a tuturor. Crucea pe care o duce Hristos pe umerii săi ca sa moară pe ea este darul prin care ne-a venit ertare și mântuire de pe lăcașul cea veșnică. Ești tu mulțumitor pentru acest dar cu faptele și purtările tale cele bune sau cu păcatele tale «răstignești din nou pe Fiul lui Dumnezeu»? (Evrei 6, 4—6).

«Te-ai răstignit și tu față de lume» (Gala-

teni 6, 4) sau trăești «făcând voile trupului» și ale păcatului?? — „Iar cine își va pierde sufletul său pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui pe el“ asta înseamnă că pentru Hristos trebuie să fim gata oricând să jertfim orice, chiar și vieața noastră. «Nici năcazul, nici strămtorarea, nici goana, foamea, golăteea, nevoia sau sabia», nu-i ertat «să ne despartă pe noi de dragostea lui Hristos» (Romani 8, 35—38). Cetitorule, cercetează-te, ce te desparte de Hristos? Te despart averile, plăcerile sau anumite scaderi de

cari «nu te poți desbăra»?

— „Că ce va folosi omului de ar dobândi lumea toată și își va pierde sufletul său? Sau ce va da omul în schimb pentru sufletul său“... zice mai departe evanghelia. Scrieți aceste vorbe cu slove de aur pe pereții caselor voastre și mai ales în mintea și inima voastră pentru ca să nu uitați niciodată de ceea ce avem noi mai scump: de suflet. Sufletul este suflare din suflarea lui Dumnezeu și de aceea «se dorește neîncetat, ca și cerbul la apa izvoarelor», după Dumnezeu. Simțești tu această sete a sufletului tău? Simțești tu trebuințele, cerințele simțești tu întrebările și muștrările sufletului tău? Că sufletul tău vorbește cu tine. Dacă l-ai întreba și tu cu psalmistul David: «suflete al meu de ce ești mahnit și de ce mă tulbură? el ț-ar răspunde îndată: «pentru că sunt bolnav și tu n'ai grije de mine». Cercetează-te nu cumva este bolnav sufletul tău, nu cumva ești dintre aceia cari amână din an în an pocăința, îndreptarea ascultând de înșelăciunea diavolului: «mai avem vreme»? Nu cumva iubești cele trecătoare din lume mai mult decât sufletul cel netrecător? Luați aminte! Satana zice cătră Isus: «aceste toate — adică lumea toată — le voi da ție, de vei cădea să te închini mie» (Matei 4, 9). Cu astfel de înșelăciuni lumești umbra și azi satana să-și câștige «închinători» (și câștigă destui)!

Cercetează-te nu cumva satana te-a înșelat și pe tine cu o mică avere, cu atare plăcere sau cu banii cei trecători?

Pe ușa unei biserici vechi din Italia se află scrise următoarele vorbe: «Un singur Dumnezeu am — dacă El e vrăjmașul meu, oare cine mă va mântui?»

«Un singur suflet am, dacă-l voi pierde și pe el, ce-mi mai rămâne?»

Cetitorule ești tu împăcat cu Dumnezeu sau prin păcatele tale l-ai făcut vrăjmaș? Este sufletul tău mântuit prin crucea lui Hristos sau pierdut prin căderea ta și păcatele tale? Fă-ți tu singur socoala!

I. Tâlcuitor.

«Cu Hristos împreună m'am răstignit; de aceea nu mai visez eu, ci Hristos carele este întru mine».

(Galateni 2, 20).

«De cine este biruit cineva, ace-luia îi este rob» (Petru II 2, 19).

Ești tu, biruit de Hristos sau de păcat? Ești tu robul lui Hristos sau al păcatului?

Crucea înseamnă iertare...

Un împărat al Franței (Ludovic al 12-lea) după-ce și-a ocupat tronul, a făcut o listă a tuturor vrăjmașilor pe cari știa că-i are în țara lui. Înaintea numelui fiecărui a pus câte o cruce. Auzind dușmanii despre aceasta au fugit și s'au ascuns, în credința că semnul crucii dinaintea numelui lor înseamnă că vor fi toți omorâți. Dar Impăratul le-a trimis vorbă să stea liniștiți în țară pentru că crucea ce a pus-o lângă numele lor înseamnă iertarea lor.

Cetitorule! Ești și tu un păcătos? Te-a pus și pe tine păcatul în vrăjmașie cu Impăratul Hristos și acum te temi de pedeapsa Lui? Nu te teme! Privește sus la crucea lui Isus. Crucea Lui înseamnă iertarea ta și a păcatelor tale. Oricât de păcătos ai fi, Impăratul Hristos vrea să te ierte și te chiamă înapoi în «țara» Lui dacă te-ai hotărât pentru căință, pentru îndreptare, pentru împărăția Lui.

«Căutați-mă și veți trăi» (Amos 5, 4). «Lăpădați dela voi toate păgânătățile voastre... faceți vouă inimă nouă și duh nou... faceți toate poruncile mele... pentru ce să muriți? zice Domnul. Că nu voesc moartea celui ce moare, ci să vă întoarceți ca să fiți vi» (Iezechiel 18, 31—32).

„Și nu ne duce pe noi în ispită“...

Cum a mântuit rugăciunea unui copil pe un păcătos.

O zi de târg fusese mai anii trecuți aici în orașul de lângă noi. Intre cei plecați la târg erau și părinții unui copil din sat. Copilașul rămăsese singur acasă și sosind seara își aștepta cu dor pe iubiții săi părinți. Dar zadarnică ia fost așteptarea. Părinții n'au putut veni în noaptea aceea. Copilul a așteptat cât a așteptat apoi a încuiat poarta și s'a dus în casă să se culce. Înainte de culcare s'a pus în genunchi să se roage, așa precum l-au învățat părinții și învățătorul.

Intrasea un hoț sărise în curte și pândea de sub fereastră să asculte de s'a culcat oare copilul, ca să poată intra în casă și să fure. Copilașul tocmai ajunsese la vorbele: «și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuiește de cel rău»...

Cuvintele dulci și blânde ale îngerașului ce se ruga lui Dumnezeu să-l apere «de cel rău», îl lovira ca o săgeată la inimă pe hoțul de sub fereastră.

«Dumnezeule — zise el — iată eu sunt «cel rău» de care copilașul se roagă Ție să-l aperi și să-l mântuiești». «Eu sunt... Satana m'a adus aici... Iartă-mă Doamne»... Și a plecat hoțul cu inima înfrântă și cu lacrimi în ochi înapoi spre casa lui...

Iată cum rugăciunea curată a unui copilaș a întors din calea cea rea și a mântuit pe un suflet ce era pierdut.

Petru Olariu,
plugar, Gătaia.

De vorbă cu pocăiții

— despre cruce. —

Spuneam în numărul trecut că pocăiții nu cred în semnul sf. cruci pentru că — zic ei — crucea este un idol cioplit și pe lângă aceasta nici Biblia nu cere nicăiri cinstirea acestui semn, iar ei țin numai ceea ce stă scris în Biblie.

În numărul trecut am dovedit cu Biblia în mână că crucea noastră nu este idol și fac o mare greșală aceia cari o pun și o judecă alături cu idolii păgânilor. Acum voi dovedi că și Biblia cere cinstirea semnului sfintei cruci.

În Biblia Vechiului Testament se află dovezi cari arată că semnul sfintei cruci se folosea și atunci când se da cuiva binecuvântare cu punerea mânilor. Iată o pildă: În cărțile lui Moisi (I cap. 48 v. 14) cetim că patriarhul Iacob, chemat fiind de fiul său Iosif în Egipt, după ce a ajuns acolo — simțindu-și sfârșitul — și-a chemat pe fiii săi să le dea binecuvântare. Cum s'a făcut această binecuvântare? Așa că Iosif a îngenunchiat la mijloc între frații săi Efrem și Manase. Și după aceasta «întinzându-și Iacob mâna cea dreaptă o pune pe capul lui Efrem, iar pe cea stângă pe capul lui Manase și schimbându și mâinile i-a binecuvântat pe ei» (I Moise 48, 13—14). Iată dară că Iacob și-a binecuvântat copiii în semnul crucii ca o mărturie că acest semn încă înainte de venirea lui Hristos însemna sfințenie și putere.

Într'alt loc din Biblia Testamentului Vechiu cetim că Dumnezeu trimisese șerpii veninoși asupra Israelitenilor pentru păcatul cârtirii. Și Moise rugându-se lui Dumnezeu pentru iertarea poporului: «a zis Domnul către el: fă-ți șarpe de aramă și îl pune ca pe un semn și tot cel mușcat de șarpe văzând semnul va trăi» (IV Moise 21, 6—8).

Semnul pe care l-a ridicat Moise în pustie pentru tămăduirea poporului închipue semnul sfintei cruci pentru că însuși Hristos a zis în vorbirea cu Nicodim: «precum Moise a înălțat șarpele în pustie așa se cade a se înălța și fiul omenesc» (Ioan 3, 14). Prin aceste vorbe voia să zică Isus că se va ridica și el pe semnul crucii ca și șerpele lui Moise, ca astfel lumea văzându-l să creadă într'insul și să se mântuiască. Precum cei mușcați de șerpi veninoși dacă se uitau cu credință la șarpele lui Moise și se vindeau, așa se vor vindeca și cei mușcați de șerpele păcatului primind credința celui ridicat pe semnul crucii. Șerpele lui Moise a fost ridicat «pe semn». Și Hristos s'a ridicat pe semn: pe semnul sfintei cruci. Prin aceasta iată lemnul crucii s'a sfințit și s'a făcut semn al mântuirii noastre. S'ar putea oare ca să nu ne fie nouă scump și sfânt acest semn pe care însuși Hristos l-a stropit și l-a spălat cu scump sângele Lui? Dacă apele Iordanului s'au sfințit prin coborârea lui Hristos în ele, dacă pâinea și vinul s'au sfințit prin atingerea mânilor lui Hristos de ele, oare lemnul și semnul crucii nu s'a sfințit și el prin chiar scump sângele Lui? Ba da, noi așa credem și învățăm că semnul crucii este sfânt și în această credință au fost și cei dintâi creștini cari îndată după moartea lui Isus au început să dea crucii cinstirea ce i se cuvine.

Săpăturile pe cari le-au făcut învățații prin împărăția romană și prin alte locuri pe unde au trăit cei dintâi creștini, au scos din pământ o mulțime de cruci ca tot atâtea dovezi că creștinii cei dintâi dădeau cinstirea cuvenită semnelui sf. cruci. Crucea era semnul de cunoaștere al creștinilor; de îmbărbătare și de mângâere a lor în prigoanele ce le suferiau. Păgânii și jidovii urau acest semn și prigoneau pe creștini pentru el. De aceea zicea apostolul Pavel: «Căți vor să se faleză în trup aceia vă silesc pe voi să vă tăiați împrejur; numai ca să nu pătimească prigonire pentru Crucea lui Hristos» (Galateni 6, 12). Iată aici spune apriat apostolul Pavel că creștinii suferiau prigonire din partea jidovilor pentru crucea lui Hristos, adică pentru semnul crucii care cuprindea învățătura lui Hristos. Tot așa în scrisoarea către Filipeni (3, 18) apostolul Pavel amintește despre «dușmanii crucii lui Hristos, al căror sfârșit va fi pierzarea».

Amăsurat adevărilor din Scriptură și din Tradiție biserica noastră încă din începutul ei a rânduit cinstirea sfintei cruci, învățând că ea este «semnul mântuirii noastre cu adevărat» căci «cu lemnul crucii a fost biruit celce a înșelat cu lemnul pe Eva», «din lemn gustând omul cel dintâi a căzut în stricăciune, pe lemnul crucii a câștigat iarăș tămăduire». «Astăzi înainte merge crucea Domnului și credincioșii o sâruiă pe ea cu frică și cu bucurie: cu frică pentru păcat, cu bucurie pentru mântuirea noastră sufletească» (din cântările bisericii).

Pocăiții nu cred în semnul crucii. Mai mult chiar decât atât: ei urăsc acest semn ce străjue la mormântul părinților și strămoșilor lor. Ei urăsc acest semn care vestește mărirea și biruința lui Hristos. Dacă cred ei că bine fac așa, treaba lor. Noi să rămânem în ceea ce am apucat dela biserica noastră și părinții noștri.

T. Povață.

Ingrijirea cimiterelor.

— O pildă vrednică de urmat. —

Trebue să dăm mai multă cinste și îngrijire mormintelor, ca până acuma; să nu privim la cimiter cu groază, pe unde să credem că umblă stafii și duhuri necurate, ci să ne gândim ca la cel mai de cinste și mai liniștit loc, unde avem tot ce ne-a fost mai scump: părinți, frați, copii și unde ne-om așeza și noi spre odihnă. — Să îndreptăm mai des pașii noștri spre acel loc scump, unde se odihnesc atâția, cărora le suntem datori pentru multul bine ce ne-au făcut. — Sunt popoare mai luminate, la cari cimiterul e locul ce împreunează cu dragoste pe cei vii cu cei morți. Lângă fiecare mormânt e câte o bancă sub umbra unui teiu sau brad, aci vine bunica cu fiica și nepoții și se așează pe bancă; smulg câte o buruiană ce a crescut printre florile de pe mormânt și se apucă de cusut; povestesc câte ceva din viața celor ce nu mai sunt în viață sau cetește careva ceva dintr'o carte frumoasă.

Pildă vrednică de urmat în privința îngrijirii cimiterului, mai ales în privința dragostei de ce e bun și frumos au arătat credincioșii parohiei din Arpătac. În nădejde că și alții se vor grăbi să le urmeze pilda frumoasă, vreau să arăt în foaia noastră iubită «Lumina Satelor» fapta lor. Cimiterul nostru fusese totdeauna închis cu gard de nuele, care însă nu ținea mult, și se strica când ici, când colo. Atunci câțiva dintre fiii bisericii noastre se sfătuiesc să îndrepte acest lucru și ridică părerea îngrădirii cimiterului cu un gard frumos și trainic. Părerea place oamenilor și află pe unii gata să o sprijinească și cu dăruiri de bani. Afacerea ajunge înaintea sinodului parohial care hotărăște să închidă cimiterul cu stobor frumos de scânduri pe stâlpi de stejar. Dar hotărârea era grea de trecut în faptă pentru că trebuia un stobor de peste 300 metri de lung. Ne trebuia peste 10 mii de Lei. Dar unde este inimă multă, voie de lucru și nădejde la Dumnezeu acolo poți face chiar minuni.

Ascultați cum ne-am îngrădit noi cimiterul fără ca să spesăm nici un ban dela biserică sau din repartiție aruncată pe popor: Am cumpărat 6 cară de scânduri, am adus stejari din pădure pentru stâlpi și chingi și când tot materialul era adunat, după terminarea sămănatului de primăvară am hotărât când să ne apucăm de lucru! Credeam că 2—3 până în 4 zile să ne trebuiesc până să vedem cimiterul închis! În ziua hotărâtă, de dimineață era acolo tot satul, cu mic cu mare: preot, învățător, cantor, epitropi, bărbați, femei, tătaci și copii, toți au venit cu dor de muncă și ce era să facem în 2—3—4 zile s'a făcut într'o singură zi. Dimineața erau stejarii întregi cu coaja pe lei, seara cimiterul întreg înconjurat de un brâu alb ca zăpada, cu două porți. Cei cari veniau dela Brașov, spuneau că din mare depărtare strălucește ca o cunună frumoasă stoborul făcut, mi rându-se cei din satele vecine, când a putut răsări așa de fără de veste ca din pământ.

A răsărit ca din pământ, căci oamenii lucrau toți cu tragere de inimă; întreg cimiterul era un furnicar de oameni, fiecare la locul lui! Cei pricepuți la cioplit, curățau stejarii de coajă și îi ciopliau, alții măsurau locul stâlpilor; unii săpau gropile stâlpilor, unii îi scurta, alții îi cărau și-i așezau în gropi; femeile și copiii cărau scândurile, alții le măsurau și le scurtau fiind bătute în picioare pe cele două chingi de stejari, alții și le băteau; alții făceau pod peste pârăul dinaintea cimiterului; unii tăiau drum larg și neted în malul pe

unde era urcușul, fiind cimiterul pe deal, alții făceau treptele de piatră; toți lucrau cu zor și cu plăcere, nimenea nu trecea vremea de geaba! Seara când totul fu gata nu se îndurau oamenii să mai plece; mergeam, ce mergeam, iar stam pe loc și ne uitam înapoi să-l mai vedem odată! În zilele următoare au alergat apoi femeile și și a regulat mormintele, au sădit flori, le-au udat, le-au îngrijit ca pe niște locuri scumpe ale lor! În prima zi de Rusalii după vecernia mare între sunetele clopotelor am eșit tot poporul cu prapori și cu steaguri la cimiter și am înălțat rugăciuni ferbinți pentru sufletele celor răposați; toate mormintele cu luminițe aprinse, toți îngenunchiați deasupra mormintelor, unde zăceau scumpii lor! După terminarea parastasului, a deslegărilor și predicii iar ne-am întors în aceeași ordine frumoasă la casa Domnului. — Atât de mare a fost însuflețirea oamenilor, încâtoate spesele avute cu îngrădirea s'au acoperit din dăruiri și astfel aruncat de 50 lei de familie pe carele îl hotărâse sinodul pentru îngrădirea cimiterului, a rămas pentru repararea bisericii și a casei culturale. Și acum iată pe acei cari au ajutat cu darul lor acest lucru frumos: Gheorghe Brânduș pe lângă locul de aproape 200 st. □ ce l-a dăruit tatăl dănsului, a dat încă mai bine de 200 m. □ pentru îngrădirea cimiterului, Ioan S. Colan, Pătrălăge 1500 lei, Precup Glăjar, Arpătac 621 lei, Vasile Grozea, 625 lei, Miron Colan, Plocești 500 lei, Constantin Ciofleac, Timișoara 500 lei, Gheorghe Axente, Sf. Gheorghe 500 lei, Iancu Axente, Arpătac 300 lei, Aurel Nistor, Arpătac 300 lei, Virgil Nistor, Sibiu 250 lei, Gheorghe Brânduș, Câmpina 250 lei, Alexandru Brânduș, Arpătac 250 lei, Gheorghe Rafiroiu, Arpătac 250 lei, Gherghel Cincășel, Arpătac 250 lei, Alexandru Colan, Zărnești 150 lei, Cornelia Comanescu n. Nistor, Alba-Iulia 150 lei, Elena Nistor văd., Zărnești 100 lei, Achim Leucă, Arpătac 125 lei, Dumitru Bochiu, Braila 100 lei. Un mare ctitor al bisericii dl Gheorghe Ciofleac, director București pe lângă clopotul frumos ce ni l-a cumpărat în anul 1920 cu 12,500 lei, n-ea mai dăruit pentru repararea bisericii 1000 lei! Ioan E. Colan a dăruit 1500 lei (pentru 60 m. de stobor) și a promis 2000 lei pentru facerea unei porți de fier și grilaj înaintea bisericii! Fapta frumoasă a dănsului va fi urmată și de alții și avem nădejde că poarta și grilajul de fier să o facem din donațiuni, deși costă vre-o 12,000 lei. Ne-am înțeles însă vre-o 10 inși, ca fiecare să mai câștige pe lângă sine alți 3, și găsindu-ne 40 de inși să le facem noi împreună cu toții. — În felul acesta se fac lucruri în preț de 30,000 lei, fără să coste biserica nici un ban, iar arunc se face de abia de 50 lei de familie!

E o mândrie pentru comuna noastră, că fiii ei, ori unde s'ar așeza și în orice slujbe mari ar fi nu și uită de cei de acasă; își aduc aminte cu drag de ei și de toate așezămintele lor, de biserică, de casa culturală.

Arpătac, la 20 Septembrie 1922.

Aurel Nistor,
preot.

Intrebări și răspunsuri pentru lipsurile cetitorilor gazetei noastre.

Intrebare: «Întorcându mă cu căruța mea căra casa de prin părțile Banatului, în apropiere de Arad mi-au eșit jandarii în drum și mi-au luat piparca (ardeiul) ce o aduceam acasă, spunând că fără o anumită «permisie» nu i ieriat să cumpăr și să duc piparcă. Aș mai putea oare căpăta înapoi negoțul ce mi s'a luat? Scrisoare jandarii nu mi-au dat».

Un moș din com. Neagra (pl. Câmpeni).

Răspuns: Plângeri de felul acesta sunt foarte multe în multe părți, din pricina că în multe locuri jandarmeria nu se poate dezbăra de naravii învățați în vremea războiului: să «recvireze», adică să ia dela om lucrurile de cari ara lipsă. Jandarmeria n'are drepturi de aceste, ci ea trebue să îndeplinească numai ordinele ce le capătă de sus. În înțelesul acesta n'au avut jandarii drept să ți ia piparca pentru că trebuia cel puțin să te ducă la pretură, să o ia pretura, dar nu ei fără nici o «scrisoare». Fă plângere despre aceasta întâmplare la cea mai apropiată pretură de lângă satul unde ți s'a întâmplat paguba și totodată ne scrie și nouă anumit în care sat a fost întâmplarea.

◆ CETIRI ȘI INVĂȚĂTURI DIN BIBLIE. ◆

„Întru început a făcut Dumnezeu ceriul și pământul“...

cu aceste cuvinte se începe Biblia, adică cartea sfântă, care cuprinde cuvântul lui Dumnezeu, descoperit oamenilor pentru mântuirea lor sufletească.

În 6 zile ne spune Biblia că a făcut Dumnezeu lumea cu toate cele ce sunt înrânsa. Din ce a făcut Dumnezeu lumea și de ce a făcut-o? Dumnezeu a făcut lumea din nimic cu cuvântul său și a făcut-o din îndurare și bunătate față de noi ca prinrânsa să-l putem cunoaște și preamări. Lumea cu toate cele ce sunt înrânsa este și trebuie să fie pentru noi o carte deschisă care mărturisește și vestește pe Dumnezeu, făcătorul ei.

Dumnezeu a făcut această lume din nimic: «cel a zis și s'a făcut». Aceasta vestește **tăria**, puterea lui Dumnezeu. În lume vedem mai departe orânduile bine staverite: soarele răsare și apune la vremea sa; se schimbă lumina cu întunerecul, primăvara cu vara, vara cu iarna. Animalele, pomii, paserile toate își au orânduile lor. Această înțeleaptă rânduală mărturisește și vestește **înțelepciunea** lui Dumnezeu, precum zice psalmistul: «Cât s'au mărit lucrurile tale Doamne, toate întru înțelepciune le-ai făcut» (ps. 103).

Dar ce vedem mai departe în această lume? Soarele ne dă nouă căldura și lumina sa, pomii ne dau nouă poamele, pământul ne dă nouă holdele, iarba și toate cele ce resar din el. Pentru noi cade și ploaia din cer și nouă ne slugesc și animalele. Iată toate aceste vestesc **bunătatea** lui Dumnezeu față de noi oamenii.

Așadar lumea și toate cele ce sunt înrânsa vestesc și preamăresc puterea, înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu. O carte este lumea în care oricine poate ceti despre Dumnezeu, o oglindă în care oricine poate privi pe Dumnezeu. «Ceriurile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea lui o vestește **tăria**» (psalm 18, 1). Numai «cel nebun întru inima sa poate zice că nu este Dumnezeu» (ps. 52, 1).

Creștine! cetești în fiecare zi în cartea lumii, privești tu în fiecare zi în oglinda

ei ca să vezi și să înțelegi puterea, înțelepciunea și bunătatea lui Dumnezeu? Il preamărești tu pentru toate și îi dai mulțumită pentru toate?

Biblia ne spune că trecând vremea oamenii și omenirea au uitat pe Dumnezeu, făcătorul și au început a se închina la făpturile Lui: la soare, lună, stele și fel de fel de chipuri cioplite, adică la idoli. Să luăm aminte! Și astăzi avem între noi această idololatrie, adică închinare nu la Dumnezeu, ci la făpturi. Oare banii celui care trăește și se jefiște numai pentru ei și sporirea lor — nu sunt ei un idol, care și astăzi are închinători destui? Oare pământul, averile, vitele, plăcerile, patimile nu sunt și astăzi pentru unii oameni idoli, la cari țin de multeori mai mult ca la vieața lor.

«Pentru ce te lipești, omule, de făptură și nu de făcătorul făpturii?» zice Ioan Gură de aur. «Mai bine cinstești făptura decât pe celce o au zidit pe dânsa? Pe frumsețe decât pe celce o au înfrumșețat? Că cine oare prețuește vreun oarecare lucru bun mai mult decât pe celce l-au făcut pe dânsul? Au nu zicem toți când vedem vreun lucru lucrat cu meșteșug: o cât este de bun acest Meșter înțelept care l-au făcut? Așa și noi, văzând înțelepciunea cu care a întocmit Dumnezeu lumea și toate cele dinrânsa, pe El să-l laudăm și de dânsul cu tot sufletul nostru să ne lipim, iară nu de stricăcioasa făptură căci făptura se strică și în praf și cenușe se schimbă, dar Domnul însuși rămâne în vecii vecilor»...

Cetitorule! Ești tu legat și lipit de Dumnezeu, sau de făpturile-lui din această lume? Îți pui tu în Domnul comoara ta și inima ta sau în praf și cenușa stricăcioasei făpturi? Fă-ți tu singur socoata!

I. Tâlcuitor.

Iată dar câte învățături bune și mântuitoare de suflet putem noi culege privind lumea cu toate cele ce sunt înrânsa.

În numărul celalalt al gazetei vom scrie despre facerea omului și chemarea lui în această lume.

„Cetiri și învățături din Biblie“ cu numirea aceasta deschidem un răvaș nou în gazeta noastră. În acest răvaș vom da număr de număr cetiri, pilde, învățături din Biblie împreunate cu icoane frumoase, cu tâlcuire scrisă pe înțelesul poporului și cu dragoste și râvnă pentru mântuirea lui sufletească. Cu dragoste și râvnă dorim să

fie și cetite. Strângeți gazeta la un loc pentru ca să le puteți avea la sfârșitul anului pe toate la un loc. Îndemnați și pe alții ca să aboneze gazeta ca să le poată și ei avea. Cine trimite 10 Lei, primește gazeta până la anul nou.

„Fi totdeauna gata spre luptă“...

— învățatură sufletească din o carte veche. —

„Nu te odihni omule, nici să fi fără de grije cândva în veacul acesta; ci totdeauna deșteptat și priveghitoriu, totdeauna te silește și te trezește, că un lucru îți trebuie: au să biruești pe vrăjmaș, sau să fi biruit de dânsul: au să fi lângă Dumnezeu, sau să te deosebești dela dânsul: au a te mântui, au a peri, iară într'alt chip nu este cu putință. Că pace și odihnă în veacul acesta nici decum nu vei afla, nici liniște sau odihnă nu vei moșteni. Că drăcii nu se odihnesc, ci bat răboiul și gâtesc neîncetat lanțuri și curse vrând să te împiedece pe tine și să te prinză în ceva ca să nu mai scapi de lanțurile lor. Pentru aceasta până când ești viu în veacul acesta, nici decum nu vei fi fără de durere și năcaz, ci totdeauna ca cum ai fi gata spre luptă și răboiul. Sute din zi în zi pe treptele cele mai de sus: sporind în faptele cele bune și întru lupte că astăzi nu este vreme de odihnă, ci te vei odihni atunci când vei birui, când te vei slobozi din cursele vrăjmașilor diavoli, când te vei împreuna cu Dumnezeu și îți vei umplea sufletul tău de prea sfânta lui dragoste“...

(«Alfabita sufletească»).

Dela administrație.

Onorații abonați sunt rugați să-și plătească regulat abonamentul înainte, deoarece speșele cu scoaterea foii sunt așa de mari, încât pe datorie nu o putem trimite. Mulți se miră cum de le oprim foaia, deși știu bine, că nu și-au regulat la vreme abonamentul. Alții ni cer numerile, cari li s'au oprit din pricina neplătirii la timp; le spunem tuturor că foile oprite să mai meargă nu se tipăresc și așa nu avem numere vechi de prisos să le mai putem trimite (bineînțeles abonamentul înnoit se socotește numai pe timpul cât abonatul primește foaia nu și pe timpul cât i se oprise). Cine dorește, deci, să primească foaia regulat, ca să aibă toți numerii și să-și fină de datorință a trimite regulat, înainte, abonamentul.

Calendarul săptămânii.

✽ Septembrie 30 zile. ✽

Zilele săpt.	Calendarul vechiu	Calend. nou
Dum.	18 Cuv. Eufrosina	1 Oct. Rem.
Luni	19 Muc. Trofim	2 Leodegar
Marți	20 Muc. Eustatîu	3 Candid Oct.
Merc.	21 Apost. Codrat	4 Franc. Sev.
Joi	22 Muc. Foca sfințitul	5 Placidu
Vineri	23 † Săm. S. Ioan Bot.	6 Bruno
Sâmb.	24 Mța. Tecla	7 Iustina

Târguri. În 1 Octomvrie: Șieul-mare, Vinga, în 2: Bozovici, Cincul-mare, în 3: Bioziod-Uifalău, Iara de jos, în 4: Borșa, Cal, Crișpatac, Murăș-Ludoș, Odorhei, Orăștie, în 5: Caransebeș, Daneș, în 6: Bran, Zăbala, în 7: Bățanii-mari, Buziaș (jud. Timiș), Săbăd, Săliște, (jud. Sibiu).

Știrile săptămânii.

13 trenuri vor circula între București și Alba-Iulia din privilegiul încoronării. Tot la 2 ore va fi un tren pentru cei ce vor să plece la marele praznic.

Dela Paris până la București în 10 ore a venit un zburător cu aeroplanul. A plecat dimineața din Paris și după amiază s'a coborât să mănânce la București.

Abonament nou pentru „Lumina Satelor“. Pentru cel din urmă pătrar din anul acesta — adică lunile Octombrie, Noiembrie și Decembrie — deschidem abonament nou pentru gazeta noastră. Cine vrea să și-o aboneze să ne trimită 10 Lei și o va avea până la anul nou.

Din prilejul încoronării gazeta noastră va ieși în haină frumoasă de praznic și va spune pe înțelesul tuturor mersul marilor sărbători dela Alba-Iulia și le va arăta și în chipuri frumoase.

Cu acest număr gazeta noastră începe și un răvaș nou cu cetiri din Biblie, cu icoane frumoase și învățături pentru zidirea sufletescă a cetitorilor ei.

Cine vrea să le aibă pe toate să se aboneze de pe acum la gazetă.

Ajutați-ne munca ce o facem răspândind gazetă!

Banca Centrală, Filiala Sibiu și-a mutat birourile și cassa într'un local frumos și spațios, modern aranjat în *Piața Regele Ferdinand Nr. 14*. În strada Cisnădiei Nr. 7 II. și în strada Turnului Nr. 33 nu mai susține birouri.

Onorații clienți sunt rugați a se adresa și a veni de aci înainte numai în *Piața Regele Ferdinand Nr. 14*.

Bani de hârtie de câte 5 milioane unul. Ca să cruțe cu hârtia și cu lucrul, banca ce tipărește banii în Austria a hotărât să tipărească bani de câte 5 milioane și de câte 1 milion o hârtie. Adecă capeți o hârtie și iaca ai 5 milioane pentru că atâta-i scris pe ea. Dacă ești lăcomos tare pe bani și încui milioanele în ladă, încă mai poți ajunge să răzbi și foame cu ele!

Cât porumb (cucuruz) nou avem? După rapoartele înaintate se că cu socoata că recolta cea nouă de porumb, ar da cam 200 de mii vagoane porumb, din care pentru lipsurile țării trebuie 180—190 de mii, așa că ar mai rămânea și pentru export cam 10—20 mii vagoane.

Câți porci au eșit din țară? Sfatul miniștrilor a făcut statistică despre câți porci s'au exportat dela anul nou până acum. Statistica arată că «au trecut granița cu documente în toată regula» 84 mii porci și își mai așteaptă trecerea încă 130 mii. Cu aceasta s'a închis exportul la 20 Septembrie pentru că s'a băgat de seamă că peste graniță trece numai untura și carnea, da porcăria unor speculanți ba.

De ce a scăzut marca (banii) Nemților? În lunile din urmă marca Nemților a scăzut în preț grozav de mult. 100 de mărci, spre pildă, le poți cumpăra cu 12 Lei. Pricina scaderii, precum arată o gazetă nemțească, este aceea că din mașina de tipărit bani dela Berlin ies în fiecare săptămână câte 4 miliarde Mărci nouă. Oare Rusia n'a început așa?

Valuta (prețul) banilor. La Bursa din București iargul de bani în săptămâna trecută a stat așa:

1 dolar american	cu . . .	Lei 163—
1 franc francez	„ . . .	12-50
1 dinar sârbesc	„ . . .	2—
1 coroană cehă	„ . . .	5-10
1 liră italiană	„ . . .	7—
100 mărci germane	„ . . .	12—
100 coroane ungurești	„ . . .	7—
100 coroane austriace	„ . . .	—21

Prețul Leului la Paris a fost între 8—9 centime (bani).

Ziua cu peana, noaptea cu cetera. Ca o dovadă grăitoare despre greutatea traiului cari apasă pe unii oameni, o gazetă amintește cu numele pe 2 slujbași din Târgu-Mureș (unul din ei asesor la scaunul orfanal și tată alor 5 copii) cari ziua lucră în cancelărie, cu peana, iar noaptea — după ce cunosc din școli și meșteșugul duplei — se duc în cafenea și zic pentru bani (îmbogățiților de războiul) ca să poată trăi.

Se sporesc banii. Banca Națională, a măsurat hotăriri guvernului, va mai tipări încă 1 miliard și jumătate bani noi de hârtie.

Se poate și asta? O gazetă unguerească din Cluj («Ellenzék») scrie că fabrica de piele a fraților Renner din Cluj și a căpătat scutință de dare pe 10 ani; ceace socotit fiind după darea ce trebuie să o plătească, face frumoasa sumuliță de 60 milioane Lei. Noi așa știm că fabrica Renner este cea mai mare din întreg Ardealul și dela războiu încoace s'a sporit mereu milioanele. S'ar putea oare acum întâmpla ca această «sărmană» fabrică să fie cruțată de dările țării? Ar fi oare cu dreptate ca roțile și milioanele fabricii să se învârtă mai departe în vremea ce săracul își vinde găina și oul ca să-și poată face datoria față de greutatea țării? Se poate??

S'a slobozit exportul de vin. Având în vedere buna roadă a viilor precum și plângerile podgorenilor din jurul Aradului că nu-și pot valoriza (vinde) vinurile, guvernul a îngăduit exportul vinului și a dat ordin să se ia măsuri de ușurare pentru cei ce vreau să exporteze vin.

Convocare.

Convoc, pe baza §-ului 41 din Statutele «Asociațiunei», adunarea despărțământului Nochrich al «Asociațiunii», care se va ținea la 1 Octombrie st. n. cor. ora 2 p m., în sala festivă a primăriei comunale din Nochrich, cu următorul

PROGRAM:

1. Deschiderea adunării și raportul comitetului cercual despre activitatea desp. în anul expirat.

2. Disertațiuni sau prelegeri, despre ținerea cărora să se avizeze la timp scrisul.

3. Inscrierea de membrii noi.

4. Reconstituirea comitetului cercual pentru noul period de trei ani 1922/23 și 1924/25.

Nochrich, 9/22 Septembrie 1922.

Eugeniu Munteanu,
delegatul comitetului central
al «Asociațiunei».

Dr. ITTU,

2—3
medic practic univ., și dentist s'a reîntors
din Germania și ordonează zilnic

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 36

face tratament special de tuberculoză.

Nr. 1653/1922

2—2

Concurs.

Pentru ocuparea postului de secretar comunal în comuna Săsăuș, plasa Nochrich, județul Sibiu, public concurs cu termen până la 12 Octombrie 1922.

Reflectanții își vor înainta cererile cu documentele recerute subsemnatului în termenul sus fixat, având a dovedi calificația prescrisă în art. I. a legii din 1883 respective art. XY. din 1900.

Emolumentele sunt cele normate prin Decretul a Consiliului Dirigent și prin ordinele ulterioare având secretarul dela comună și lemne după trebuință și eventual cuartir în natură.

Nochrich, la 14 Septembrie 1922.

Andrae,
primpretor.

AVIZ!

BANCA CENTRALĂ

FILIALA — SIBIU

S'A MUTAT

cu biourile sale în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

unde s'a aranjat modern și corespunzător situației sale.

**Nici în Strada Cisnădiei Nr. 7, II,
și nici în Strada Turnului Nr. 33**

NU MAI ARE BIROURI ȘI CASSA.

Exclusiv în

Piața Regele Ferdinand Nr. 14

se primesc de acum înainte

◆ **DEPUNERI PE LIBEL** ◆

cu 5½% și 6% netto.

1—6

Darea după interese o plătește institutul.

◆ **SCHIMB DE DOLARI** ◆

și alte valute totdeauna cu cele mai culante cursuri.